

1943.

Ett släktmöte bör ju för oss alla vara ett hinfälle, då vi se tillbaka över en gångens period i våra hemms historia och i stina efterlämnade stannar inför de olika händelserna och upplevelserna. Och vi skola taga del av varandras erfarenheter. Våra hem få ju inte vara och äro inte heller isolerade från varandra, utan de höra ihop. Ett hemsglädje är också vår glädje; ett hemms sorg är också vår sorg. Vi skola dela livets goda, dela sorgerna som bränna.

1943 års släktmöte sammankallas i kyrkofalla prästgård, där David och Kerstin gjort allt vad göras kunde för vårt välbefinnande och vår frönad. Det har också varit ett stort förslag att taga emot den medicinska slakten och det lyckas bli ett allt mera tvärläst problem ju mer familjen tillväxer. Det behöver

nästan vara kyrkefälla med Tibro sammen-
ner, för att det skall kunna gå i lös.
Släkten hade församlats så gott sammen-
grant. Förutom släktens sju minsta tel-
ning, Kristin från Hova, vilken från förälders-
skapet, saknades endast Gunnar från
Marestad. Släktmötets första dag - den
juni - ägnades åt gläd och god sam-
varo. Vädret var strålande och vi kunde
vistas utomhus hela dagen. Mellan de
fåta måltiderna och kaffestunderna
förelaggs pramenader i omgivning-
arna. Kusinerna voro glada och ystra
som kalvar och fjelungar en solig vår-
dag. Vår Släktmöten betydde särskilt mycket
för våra barn. Kusinerna samna nog
aldrig ett leppa bort varandra. tack vare
släktmötet. Fatablagor, som bifogas
denne kränika, bestyrker detta. De
visa vara glada och strålande ansikten.
Och det var en sam frejs fräss ädre
allt de barnen leka med varandra eller fräs-
ma omkring sina föräldrar.

Andra dagens eftermiddag ägnades åt det gamla kära Länbo, där gudstjänst anordnats på kvällen, var vid bröder Sam och Josef predikade och sång utfördes av flertalet släkthemmedlemmar. En riklig givande gudstjänst. Efteråt en skön sångling omkring Fars grav. Före gudstjänsten var vi inbjudna på en kopp i prästgården, efter densamma på en förtäring hos fru Brissman på Länboholm. Det var i sanning en minnesrik färd.

Släktstämman hölls andra dagens förmiddag ute i trädgården under ordförandeskap av bröder Sam. Den inleddes med "De gamla, de fria", sjungen av en kraftig, mångstämmig kör. Sam hälsade slakten välkommen till detta möte och talade om förmännen, Sam vi ha, när vi få samlas till våra släktemöten. Det är ett värde, Sam vi ej nog kunna tacka för. Ett särskilt varmt välkommen fingo släktens sista två

förväru: Krister, Hovas minste son, och
Lugemar Fors, fästmannen. En särskild
hälsning fick också - såsom sig bör -
mor. — Vi skara inte glömma ett tacka
Gud för sin älskna, vi få år efter år, för
gemenskapen och allt annat gott.

§ 2) Stämmoprotokoll från föregående
år upplästes och godkändes

§ 3) Ordföranden uttalade ett tack till
Olaf, Svågern från Stockholm för hans
goda ord vid gudstjänsten i Kyrkefälla
kyrka. Likaså till Johan Sterner, som
"hållerade" orgeln vid samma tillfälle.

§ 4) Ordföranden uttalade också vår glädje
över att släkten kunnat samlas så
månggång som skett denna gång. Det
var blott två, som saknades: Krister
och Gunnar

§ 5) Besluts att en hälsning skulle sändas
till de följande vänner till oss: Fru
Alvida Svensson, Borås; fru Amanda
Gustafsson, Limbo; fru Kristina An-
dersson, Skara; fru Albertina Skott,

Nässjö. Fru Helga Jaussan, Göteborg.
Fru Olona Hallqvist, Åsper, Fru Lin-
ma Symmerholm, Kävlinge, Fru Karin
Haussan, Osby.

§ 6/ Släkten Tübjes Lin Hova präst-
gård sammanträdde 1944. Tübjesdagens mat-
lags av folkets jubel, markerat genom
handklappning och kurrar-kop. Gästjenn
var allmän och total. Bästa tillställningen
voro mellan midsommardagen och d. 1 juli.

§ 7/ Ordades en del ekonomiska frå-
gor: kastaden för våtaden av gravar-
na i Linnbo och Brandstorp. Dessa
gravar äro naturligtvis gemensamma
förpliktelser. En kran hade nedsläppts
på Maja Weimerströms grav. Josef
berättade om sitt besök vid hennes
begravning i Brandstorp. Maja W.-n
kam Lin Vark hem som barnjungfru, gick
och läste för pappa och kam senare in
på seminariet. — Till de ekonomiska
frågorna hörde också gåvan Lin Frän
Lindberg, Mammans hjälp. Och hela blev

c:a 90:-kr.

§8/ Andfäranden bräst
lyskas och ägnade någ-
ra minnets och tacksam-
hets ord åt de kära,
som lämnat oss. Vi
tänka på pappa först
och främst. Men varje
familj, som är förenad

Tänk, så många vi ä!

med var, har sina kära, som äro borta: fäder
och mödrar. Vi stå i stor tacksamhets skuld
för våra fäder, far och mor. Vi skola tacka för
det goda, som vi fått av dem och genom dem.

Dill sist sjunga vi Fars psalm:

Lova vi jag Herren, Herren,
ly han hover hört min röst etc.

Släkt-
stäm-
man.

En vacker bukett.

Jaja, det har sina
svårigheter och
mål.

kusiner.

Nu är maten färdig!

En del av släkten.

Den 26 augusti 1943 inföll Rubens
40-årsdag, som sedermera
firades av släkten med uppvakning,
tal och sång, hyllningsdikt av familjens
skald, och gåvor. Församlingen upp-
vakade naturligtvis med tal och sång
och gåvor. På e.m. hölls en gudstjänst
i Ödenäs kyrka, där Paul och David
predikade. Sång utfördes från löktornen
av kör och salister. En vacker och
gud gudstjänst. Efter densamma var
det Laukvåren i Ödenäs vackra präst-
gård - med kaffe och kakor och tår-
tar i legio, tal och sång. Ruben blev
på sin dag firad på ett värdigt sätt.
Det är han och värd. Ett tack må
ock här sägas honom för den goda
och värdfulla insats, han och his god
vil våra släktingar. Han berika
dem med både sitt goda skämt och
sitt friska skratt och sitt goda
anvar. Leve 40-årsdagen! Gud väl-
signe honom.

Den 30 nov. 1943 firade Lemnart
Melin och Gull Werkström sitt bröllop
i Bäckefors kyrka. Några av bröderna ha-
de besökt sina hinder och gjort den långa
resan till denna avlägsna och okända
landsända för att celebrera de ungas
häglid. Bröder Läm var vigsel förrättare
- Läm sig bör. Det blev en vacker hög-
lid - främst i kyrkan; så också i präst-
gården, där middagen intogs. Och nu
är de unga till ett lyckligt prästfolk
i Hidinge i Nerike. "Må lyckan grän-
ske på deras levnadsslag". Gull hälsas väl-
kommen till släkt gemenskapen.

År 1943 var ovanligt rikligt på hög-
lidsslagor. Den 9 dec. 1943 fylde Paul
i Låsa 50 år och blev föremål för stora
hyllningar av olika slag. Själva blev
han - enligt egen utsägo och även till
synes - fullständigt linplattad och
peff. Men han har så här sagt åter-
hämtat sig och är nu en vanlig männi-
ska - som de flesta andra. I samma

Släktkrönika vi ha ha skrivet ett
varmt tack till Mor och syskon för deras
moders- och syskonkärlek.

Högtidsdagen i Åre den 9 dec. 1943
blev en oförgätlig dag.

Det nya året 1944 inleddes med
en ny familjefest: Britta, äldsta dot-
tern i Åre, firade sin förlovnings-
fästmannen Gunnar Andersson. En-
dast en trång krets kunde vara när-
varande den 6 jan. Förlovningsen ägde
rum den 5 jan. Stakkars Örnkvist,
Mor Hilda, var med jämte Selma och
Olof + Daniel och ^{var med} Ester. Dessutom
Gunnars mamma och henne förbröder.
Det blev en vacker glädjefest. Alla
saga kärligt på varann - och det ha-
de saannligen rätt till. Må rik lycka
beskräas dem. Gunnar hälsas väl-
kommen till vår släkt.

Den 23 mars 1944 föddes ett gosse-
barn i Hova prästgård. Ja, var det

föddes, är inte bekant, men så Särningarnas
har barnet kallat sin lilla pappa,
samt är Hova prästgård. & Suckernas bostad,
och att gassen i domet erhölet namnen
Esbjörn Anders. I denna bok bör dock
antecknas, "enom sin straff, andam sin
varnagel" - Att genom något underligt
förbiseende inga meddelande utsänts till
släkten om den lilles födelse; om detta
skulle betyda att den lilla var ett s. k.
oväskamt barn ^{eller} ~~och~~ om dess födelse
icke angick släkten. ^{vetar vi inte} Släkten bör o-
medelbart underrettas om ett barns fö-
delse. Det är en riksviktig händelse. Jag
föreslår, att även några ^{ord} ~~ord~~ ^{läses} ~~läses~~ sin H.
Maj:ts konungar. I varje fall bör ett ex-
press ^{beskriv} ~~beskriv~~ ^{läses} ~~läses~~ till kronikaören. Nå, Esbjörn
är oskyldig: Han kallas barnet väl-
kommen till vår släkt. Vi bryta myc-
ket stora förhoppningar till honom.
Gud välsigne dig, barn, du kära!

Ett datum av annat slag är

den 12 april 1944. Luce Fierker fogs
då från far och mor och syskon i
Kyrkefarna prästgård. Budet om hans
död slog ned som bomb. Hela kamiklag
Fierker från släktmötet Samnaren
1943 såsom en liten solstråle, glad
och kvittrande. Hans begravning blev
en underbar högtidsdag, som vi alla
minnas. Det blev en ljus högtid med
en öppen himmel över Sorgen och
graven. Vi tro, att han inte levat för.
Gävos. Hans "dagsverk" var kort men
det strölar ut ljus och glädje från det.
Vi syskon vilja slå ring omkring
prästhemmet i Kyrkefarna.

Inte mindre än femme ungdomar
av vår släkt ha denna vår outlagt sken-
delst avlidit, Bengt i Skara och Sara i Bo-
rås. Vi hurra för dem och önska dem all
gott för framtiden. "Lev ginsuande framtid"
är deras.

Den 6 juni 1944 är också ett da-
tum, som är värt att minnas. Det är
ju Konungens namnsdag. Men detta årets
6 juni är minnesvärt inte enbart för
denna sakens skull. Det, som gör dagen
minnesrik och minnesvärd för vår släkt,
ett att H. Maj:st Konungen täcktes i nåder
nämnda broder Josef till ledamot av alla
klassen av Wesa-orden, Andliga ständets
(L.V.O.). Ryktet om Josefs förträfflig-
het har också nått även Maj:stetets
Tron. Josefs meriter äro många: mång-
årig Gänaspäst i England, kammar-
her i Borquenda, kyrkoherde i Stengårds-
hult och Bitterna, ordy i Skiffets Gön-
mansråd, sist men icke minst: en

lyckad skald. Det har förspöts, att
Könungen med intresse tagit del av
hans produktion och särskilt förtäring
vid hans dikter till släktens jubileer.
De mest kända av bröder Josefs apus
äro hyllningsdikterna till Rubens 40-
årsdag och Pauls 50-årsdag. Långt diktat
till familjen Sam Sammarum 1943. Vi
äro alla stolta över vår skaldande
bröder. Må nu också Svenska Akade-
mien upptäcka honom.

Så skundar ett nytt släktmöte.
Vi äro tacksamma och glada för den
gärna. Framtiden är hölj i dunkel.
Men vi våga tro på framtiden, att Gud
får vara med oss och vi vilja ha honom
med och vilja ^{stärkas} vårt liv samenskilda
och samsläkt till Guds förfogande.